

danske Rigsdag, sidst den 21. Maj. Men den 17. Maj var der telegraferet til den danske Regering følgende Udtalelse af Englands Udenrigsminister: Internationaliseringen kunde ikke gennemføres paa dette Stadium. Fra det Øjeblik den højtærede Statsminister havde modtaget denne Udtalelse af den engelske Udenrigsminister, maatte han, selv om han iklædte sig den størst mulige Naivitet, være fuldkommen paa det rene med, at der ikke eksisterede blot den fjerneste Mulighed for denne Plans Gennemførelse, og naar Statsministeren derfor den 21. Maj udtalte sig overfor Rigsdagen, saaledes som han gjorde, da vildledte han derved den danske Befolkning og den danske Rigsdag, thi da maatte han vide, at de Muligheder, som han endnu paa det Tidspunkt forespejlede dem, intet som helst Grundlag havde i Virkeligheden.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Internationaliseringen er der imidlertid mere at spørge om end dette, hvorvidt der i Foraaret 1920 var nogen Mulighed for denne Plans Gennemførelse. Det i en vis Forstand mere vidtrækkende Spørgsmaal er dette, om hele denne Plan var stemmende med Danmarks Interesser og forenelig med Danmarks Ære. For at kunne naa til den fulde Bedømmelse deraf med Hensyn til Danmarks Interesser, vilde det være af afgørende Betydning fuldt ud at kende Internationaliseringsplanen. Det gør vi ikke i dette Øjeblik. Denne Plans virkelige Indhold holdes endnu to Aar efter disse Begivenheder faktisk skjult for det danske Folk under det Paaskud, at den ikke findes blandt Udenrigsministeriets Dokumenter. Jeg kan dog ikke tro, at den højtærede Statsminister vil paastaa, at han ikke har Adgang til denne Plan, og jeg kan ikke forstaa, at man vedblivende vil skjule for Befolkningen paa hvilket Grundlag den danske Regering den Gang støttede Deputationens Bestræbelser i Paris. Jeg vil rette den Opfordring til den højtærede Statsminister at offentliggøre hele Internationaliseringsplanen. Der kan neppe være Tvivl om, at den højtærede Statsminister, der den Gang utvivlsomt har været den ledende for Regeringens Vedkommende i alle disse Forhandlinger, som med den yderste Interesse omfatter alle

Spørgsmaal af historisk Karakter, der staar i Forbindelse med Danmarks Grænsesag, er i Besiddelse af denne Plan. Og hvis han virkelig ikke skulde være det, mon han saa ikke har Adgang til at faa den stillet til Raadighed fra deres Side, som har denne Plan i deres Besiddelse? For det kan vel ikke være saaledes, at man bagefter har ryddet den ud af Verden, brændt den, ladet den forsvinde. Jeg tror ikke, noget saadant vilde stemme med den Stolthed, hvormed de ærede Medborgere, der arbejdede hermed, opfattede deres Virksomhed i den Retning. Jeg vil derfor gerne spørge den højtærede Statsminister, om han ikke er i Besiddelse af den paa-gældende Plan, og om han ikke vil være villig til at offentliggøre den. Det vilde være ønskeligt, om det lykkedes her at faa fra den højtærede Regerings Side ikke blot nogle vage, ubestemte Ord, men en virkelig Besked om, hvorledes Forholdet er. De Oplysninger, der foreligger om denne Plan, er imidlertid af en saadan Karakter, at jeg skulde tro, at hvert eneste Medlem i denne Sal vil være paa det rene med, at det vilde have været af den skadeligste Betydning for Danmark, hvis Planen var blevet gennemført.

Det fremgaar af Oplysningerne, at det, man tænkte sig, var en Art Fristat af Flensborg med det omliggende Land, stillet paa en ejendommelig Maade 15 Aar igennem. Hvorledes tænkte man sig da Styrelsen derved? Jo, siges der, der skulde være en Art Rigsdag for dette Mellemslesvig, som skulde være saaledes sammensat, at der altid var lige mange Danskere og lige mange Tyskere i den. Af Befolkningen derved er vel omkring ni Tiendedele Tyske og en Tiendedel Danske, men den ene danske Tiendedel skulde altid have Ret til lige saa mange Repræsentanter som de ni Tiendedele Tyske. Jeg ved ikke, om de underlige Mennesker, der har udarbejdet denne Plan, har dannet sig nogen Forestilling om, hvordan der skulde blive truffet nogen som helst Beslutning indenfor en saadan Styrelse og en saadan Rigsdag. Men dertil kommer, at man yderligere er underrettet om, at Planen gik ud paa, at med Hensyn til Møntvæsen, Jernbane-, Post-, Telegraf- og Toldvæsen skulde dette Omraade være knyttet